

בס"ד ב' מנחם-אב ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 19:28
 צאת השבת - 20:19
 רבנו תם - 21:13
 שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 776
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
 זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידון: "שפעו דבר" (ירמיה ב')

מפטידון - מסעי חזק חזק וזתחזק

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה: פרשת מטות:
 < פרשת נדרים.
 < מלחמת בני ישראל במדיינים.
 < בקשתם של בני ראובן ובני גד.

"אלה מסעי בני ישראל"
 "אלה מסעי בני ישראל" = ראשי התבות אמב"י, מרמזים על ארבע הגלויות: אדום, מדי, בבל, ון. גאולת עם ישראל שיצאו מארץ מצרים ביד משה ואהרן, ולכן הגאולה אינה יכולה להיות נצחית שנעשתה באמצעות בשר ודם. הגאולה הקרובה בעז"ה תהיה על ידי הקב"ה נצחית. ראשי התיבות של ארבעת הגלויות: א, מ, ב, י = 53 בגימטריה = גן = ראשי תיבות גאולה נצחית.

פרשת מסעי:
 < רשימת התחנות שחנו בהן ישראל.
 < הוראות על חילוק הארץ.
 < רשימת הנשיאים העומדים בראש חלוקת הארץ.
 < ערי המקלט ותפקידם.

"ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאייהם"
 מסעיהם = 225 בגימטריה כהר. כהר- ראשי תיבות: בוון רע הטוב. לפעמים המקום שנסעו ממנו היה טוב ולעיתים היה המצב הפוך. "למוצאייהם" = 222 בגימטריה בכר. לאחר שיצאו בני ישראל ממצרים, זה היה בזמן שהמצרים היו קוברים את בכוריהם. בפסוק ד' כתוב "ומצרים מקברים את אשר הכה ה' בהם כל בכור".

"כא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה"
 מי ששומר פיו ולא מחללו, הוא בבחינת צדיק שגורר, והקב"ה מקיים כל היוצא מפיו. (מעינה של תורה).
"לחננו נעבור הלוזים"
 מדוע חסרה האל"ף (במקום "אנחנו")? אלא בכמה מקומות בתורה נאמר "נחנו" ללא האל"ף לרמז כי יש כאן חסרון בשלמות. כאן בפרשתנו נאמר "נחנו נעבור חלוצים" - לרמז שלא כולם עברו כי אם גיבורי החיל. (הרמ"א)
"היוצא מפיו יעשה"
 "היוצא מפיו יעשה" - סופי תיבות הוא. אדם שנדר נדר, אינו יכול להטיל את ביצוע הנדר על אדם אחר (שלח) אלא הוא עצמו "ככל היוצא מפיו יעשה", אדם שנוהר בדיבורו וכל מילה היוצאת מפיו, לא תהיה לבטלה- אדם כזה, ברכותיו מתקיימות.

"כי אתם עוברים את הירדן ארצה כנען"
 "ארצה" = 296 בגימטריה צור. "כנען" = 190 בגימטריה קץ. בני ישראל שעברו את הירדן ידעו הצור (הקב"ה) אתם כל הזמן. המילה 'כנען' בגימטריה קץ השלטון של העם הכנעני בארץ ישראל.
"ככל הורג נפש" (ל"א י"ט)
 כל הורג נפש - ר"ת כהן. רמז למה שאמרו המפרשים הטעם שאסר הכתוב לכהן גדול לשאת אלמנה, משום שכהן גדול יודע שם המפורש ובידו להעניש לבני אדם, על ידי שם המפורש. וחשש הכתוב פן אולי יתן עינו באשת חברו ויהרוג בעלה כדי שישאנה. לכן אסר עליו הכתוב אלמנה.

"ואשה כי תדר לך ואסרה אסר בבית אביה בנעוריה"
 "ואשה" = 312 בגימטריה שבי. האשה כאן היא כמו אדם בשבי שתלוי באחרים ולא בכוחות עצמו.
"בבית אביה בנעוריה" ר"ת באב. הנדר של האשה תלוי באב עצמו ביחס לנדרים של בתו, אם יחריש לה רגע אחד בלבד, שוב לא יוכל להפר נדרה.
"ונדר אכמנה וגרושה..."
 "אלמנה" = ראשי תיבות: אין מי הניא לאסור נדרה. האלמנה לא ברשות אביה ולא ברשות בעלה.
"והיוצא מפיכם העשו"
 ראשי תיבות: מות. עונשו של זה שלא מקיים את דיבורו, יכול להגיע חלילה עד שערי מוות. משה רבנו סמך על בני גד ובני ראובן מתוך בטחון כי יקיימו את דיבורם ולכן אמרו "עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה".

"ויסעי ממדבר סיני ויהיו בקברות התאווה" (ל"ג ט"ז)
 בדרך רמז: אם מתרחקים ממדבר סיני - מהתורה, מגיעים בסופו של דבר לקברות התאווה. וכן אמרו חז"ל (פסחים מ"ט): שנה ופרש, גרוע יותר מכולם, כי כל הפרש מן התורה הולך גופו להיות קברות התאווה. (כרם צבי)

"נתן נתן לו וכל ירע לבבך בהתך לו"
 הצדקה נקראת פדיון כי צרוף פה עם יד יהיה אותיות פד"ה או יפד"ה, ללמד כי עיקר הצדקה הראויה להיות פדיה לנפש.

פינת הניבים והפתגמים
ירד מנכסיו = פשט רגל = נעשה עני.
דוגמה: לאחר שירד העשיר מנכסיו, התרחקו ממנו מכרי וידידיו.
מקור: פרע ראש האשה בשוק, נותן ארבע מאות זוז. הכל לפי כבודו. אמר רבי עקיבא, אפלו עניים שבישראל, רואים אותם כאלו הם בני-חורין שירדו מנכסיהם, שהם בני אברהם, יצחק ויעקב (בבא קמא ת, ו).

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
הסיו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"הוא זכאי" (לה, כד)

"ושפטו העדה בין המכה ובין גואל הדם על המשפטים האלה" (לה, כד). בפסוק שנכתב מיד אחריו, אומרת התורה: "והצילו העדה את הרוצח מיד גואל הדם". תורה היא וללמוד אנו צריכים: אם הרוצח בשוגג אכן אשם ולכן אומרת התורה העמידוהו למשפט (ושפטו העדה), מפני מה מצוה התורה להצילו מיד גואל הדם שניתנה לו רשות לגאול את דם קרובו מיד מכהו.

הרי לכאורה ניתן היה לפסוק שלגואל הדם אסור לעשות דין לעצמו, כמו ברוב דיני התורה בהם נזקקים אנו לדין תורה בכדי לדעת מי האשם ומי הזכאי. בפרט כאן שהרוצח לא התבצע במוזד. כשרוצים להאשים אדם במעשה כלשהו, למצוא בו את נקודת החיסרון והפחיתות - זהו הדבר הקל ביותר. גם טיפש יוכל לעשות זאת. ברם, כדי לראות את צדדי-היכרות במעשהו של אותו יהודי, נדרשים לתבונה מיוחדת. העניקה לנו התורה ציווי מיוחד: הן אמת שרוצח בשגגה זה אשם בכך שנתגלגלה חובה על ידי חיוב, אבל כולם מבינים שצריך לזכות אותו - הדגישה התורה שבמקביל לרצון לשפוט, מוכרחים לרצות ל"הצילי". דבר זה לימדונו ר"ט ור"ע בדבריהם: "אילו היינו בסנהדרין", אינו מלמדים זכות על כל יהודי יחד עם כל חכמי הסנהדרין, עד שכולם יכריזו "זכאי".

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך חינוך בחופש הגדול (המשך)

חופשת הקיץ הארוכה מצביה אתגר חינוכי, דתי וערכי בפני הורים, מחנכים ובמיוחד בני נוער הממתיינים לה ככיליון עיניים ובהתרגשות רבה. ה"חופש הגדול" נתפס בעיני רבים, הורים ונוער כאחד, כתקופת פורקן ושחרור מחובות ומאחריות. במקרים רבים האויב הופך להיות מבית ולא דווקא מחוץ.

סכנות רבות אורבות לבני הנוער בחופשה. לחלקן ההורים והמורים מודעים ולחלקן פחות. על כן הם חשים לעתים שקצרה ידם מלהושיע ושואלים עצמם, כיצד ניתן לדבוק בכללי התנהגות של שמירה על שגרה בכלל וברמה הדתית בפרט. כל רגע יקר להתקדמות רוחנית בלימודי הקודש ולהרחבת ההשכלה.

ניתן לומר כי החופש (או החופשה...) אינו אמור לבטא ניתוק ממסגרת קיימת, ואינו מבטא תקופת בטלה וחוסר מעש. תקופת החופשה מאפשרת התרעננות ו"מילוי מצברים" לאחר שנה שלילמה של כפיפות למסגרת לימודית קבועה, שגרתית, ובעלת דפוסים קבועים. תקופת המנוחה נועדה לאפשר גיוון של פעילות ותשתית לצמיחה חדשה. החינוך למצוה זוהי היכולת להבין מי אני...

כל הישועות והברכות
למרגלית ודניאל פנשי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות והצלחה לאילון-חי בן מרגלית הי"ו

ברכה והצלחה
לשייראל ונתנאל ג'ואטה הי"ו
 שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות והצלחה בלימודים

ברכה והצלחה
ליעקב אמונה הי"ו
 על הסיוע לזיכוי הרבים שיבורך מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכו ומזלו מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות. **זיווג הגון עוד השנה לבניו** משרוש נשמתם הטוהרה שיזכו להקים בית נאמן וכשר בישראל ולרפואת **ראובן** בן גולי וחנה בת גולי

רפואה שלימה
לאסתר בת עטוקה
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גדידה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

רפואה שלימה
לרחל מוסאי
 בת גיהרן מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גדידה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

מרכות ואיחולים לפסיים
לישראל ולרבקה מנשה
 להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה לנחמיה וחלל **ישראל** ולנפתלי ו**אסתר מנשה** הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה והצלחה
להדר בת מרגלית ולנתנאל בן יעל הקב"ה יצליח את זיווגם שיבנו בית נאמן וכשר בישראל ויבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה

מרכות ואיחולים לפסיים
לג'דעין ועדנה מוסאי הי"ו
 בהגיע הבן **אשיר** נ"י ל**מציאות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו לחיים טובים, וברכה והצלחה לרחל **מוסאי מנב"ת** לעמוס ואיריס סורו הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה והצלחה
לפנחס וכלאה טהלים הי"ו
 שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל"
 משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג **יעקב יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

לע"נ הישר והענו **רחמים אמית** ז"ל בן שמעון ז"ל נפטר ז' אב תשס"ה יום חמישי פקידת שנתו.

לע"נ הישר והענו **חיים כריד** ז"ל בן ציפורה ונפתלי ז"ל נפטר ו' אב תשע"ב יום רביעי פקידת שנתו.

לע"נ החסיד הישר **שמואל מוסאי**
 בן אברהם וזליכה ז"ל ביום חמישי ז' מנחם-אב פקידת שנתו.
 18:30 - עליה לבית העלמין
 19:15 - תפילת מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית הכנסת "אוהל מועד".

מרכות ואיחולים לפסיים
לשיאול ואפרת כהן
 להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה לאלהו ושושנה יעקובי ולאברהם ומזל כהן הי"ו

רפואה שלימה
לישראל פרג'י רפאל
 בן מרים וחיים אוזן הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גדידו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות **הציבור מתבקש להמשיך לקרוא תהילים ולהתפלל לרפואתו**

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :

לע"נ יצחק ז"ל
 זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דוידי בת פרי יצחק ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מרווארי ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל

לע"נ יצחק ז"ל
 שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'ימו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל דוד שטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל מסעודה ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ יצחק ז"ל
 אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת לירן יפרח בת עינב-מזל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת רזיה סינזני בת חוה מנב"ת אסתר עמרני בת חתונ מנב"ת

לע"נ יצחק ז"ל
 שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מרוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני תשיעת ימי חודש אב

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשיות מילות מסעי

ידבר משה אל באשי המטות=ר"ת מורא דהיינו שיהיה מורא לגדולים כך הקטנים ילמדו. "איש כי ידר נדר"=ר"ת אפני, דהיינו לפני שנודרים צריך להכין כסף לשלם.

"ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים..." ישנו רמז לכה הדיבור. מי יוצא מחוץ למחנה לשבעה ימים? המצורע שמדבר לשון הרע ורכילות.

"חנו" אותיות נחו או ונה. "מחוץ" אותיות צומח, שנחים ומתבטלים מדברי תורה, מתחילים לדבר לשון הרע ומאחד מתחילה לצמוח השיחה לכל החבורה וכולם שותפים לפשע הנורא לדבר רכילות. "ואנחנו נחלץ חשים"=נחלץ אותיות נח-לץ שזה מכוון לרב נח שעושה מה שנח לו ומכופף את ההלכה לרצונו. לץ שהתלוצץ על דברי תורה, על רבנים ועל כל מי שבא לו, לוקח את החיים בקלות כאילו לית דין ולית דיין ולא מפעיל את החושים שקיבל לראות ולהבין את מהות החיים

וכשמתבגר ומריח את סוף המסע "נחלץ" אותיות נלחץ. "חשים" אותיות משיח, כך זה שאדם מפחד ונלחץ מהסוף אז עושה תשובה ומחכה למשיח. "ויחנו במתקה" מלשון מתוק. ויחנו בחשמונה אותיות שבה המון, כך זה שמשבח יוצא מפיו רק מתוק. "ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים..." רפידים שרפו ידיהם מהתורה. שמרפים אז אין מים שזה התורה הקדושה. ונשים לב רפידים בלי האות י

נשאר דם, כך זה שאין תורה יש בטלה ובטלה מביאה לידי עבירה ומדברים על זה ועל ההיא וגורמים לרכילות ולהלבנת פנים. "רפי"=ר"ת רף פיהם ידבר ופשוט שנשאר בהמשך התיבה דם. "ויסעו מהר שפר" אותיות שפר, "ויחנו בחרדה" ומי ישמע קול שפר ולא יחרד? כמה מסעות יש לאדם? כשנתבונן, לכל אדם יש מסע אחר וניסיונות אחרים וצריך להתגבר. "ויאבדתם..." משפיתם... ואת כל צלמי מסכתם, רמז שמצלמים את מסכת חיינו של האדם. "לשפים" אותיות משפיל. אם חכם האדם ובוחר במסלול הקדושה והחיים ומבין שלכל מסע יש סוף וצריך לתת דין וחשבון על כל שניה בחייו, אז כדאי המסע שלשמו באנו לעולם. (ממני עבדכם א.ש.)

המזונות המרפאים עצות להורדת הכרס

הוספה של סיבים תזונתיים מסיסים ממקור של פירות, ירקות ושעועית בכמות של כ-10 גרם ביום הפחיתה את כמות השומן הבטני ב-3 אחוזים. אפשר להשיג כמות זו על ידי אכילת תפוח אחד וכוס שעועית. בפעם הבאה שתוסיפו לימון או גמבה לסלט או שתייהנו מכוס מיץ תפוזים סחוט, תדעו שאתם פועלים להורדת הכרס. לויטמין C - המתפקד כנוגד חמצון - יש תפקיד חשוב בהגנה על התאים בגופנו מפני נזקים והוא עשוי גם לגרום לחמצון רקמות השומן ובכך להפחית שומן בטני.

א. משנכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענויות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו.

ב. מיום ראש חודש אב עד יום התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, וכיוצא בזה, וכן תפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין, במה דברים אמורים? כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם הזמן מצומצם, שיום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצוות פריה ורבייה, ואפילו אם יש שהות לקנות צרכי חופה ולהכיןם לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו, והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין, ואפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה.

ג. בעלי בית חרושת של נעליים או של תיקון בגדים חדשים שיש להם פועלים, ואי אפשר לבטלם בשבוע שחל בו תשעה באב, ויצטרכו לשלם מכיסם לפועלים משכורת שלמה, יש להתיר שיעשו בצינעא ככל האפשר, וכן הדין לבעלי מכבסה שאי אפשר להם לסגור המכבסה בשבוע שחל בו תשעה באב בגלל הסיבה הנ"ל, יעשו שאלת חכם מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

ד. המנהג שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד ליום עשרה באב, ועד בכלל. ובראש חודש עצמו מותר לאכול בשר, וכן נהגו. ויש מחמירים גם בראש חודש, ובשבת חזון אפילו חל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון, אוכלים בשר ושותים יין, ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו, ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות, ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו.

ה. מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, וכל הקרובים של בעל הברית רעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול בשר, אבל סתם בני אדם הם כעושים מצוה הבאה בעבירה.

ו. בשר עוף הרי הוא כבשר בהמה, ואין לאכול ממנו מיום ראש חודש אב עד תשעה באב. ומי שאי אפשר לו בלי בשר מטעמי בריאות, על כל פנים יאכל בשר עוף שלא היו מקריבים ממנו בבית המקדש, ועוד שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ובשר שימורים שבקופסאות וכן בשר מלוח וקפוא דינם כבשר טרי לעניין זה. אבל דגים מותרים.

ז. בערב שבת חזון מותר לו לטעום התבשיל אף על פי שיש בו בשר ושומן, הואיל ויש בטעימת התבשיל לכבוד שבת. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

"אשרי תמימי דרך"

מה טוב ומה נעים חלקם של אלה הנשואים בתמימותם וממשיכים בדרך התורה ובמעשים טובים. כי על פי רוב בדרך מאבדים הרבה סגולות ומידות טובות. כי ההתנהגות בחוץ היא לא כמו בבית, בסביבת מכרים ומקורבים.

לפנינו סיפור הבא ללמדנו עד כמה "טוב" צפון לאדם העומד בדיבורו, מקיים מצוות בוראו ושומר על מוצא פיו.

בעיר אחת גדולה חיו שלושה אנשים, הראשון היה עשיר גדול. השני היה למדן מופלג בתורה והשלישי היה ירא שמים מאד. העשיר אשר כל ימיו עלה מזלו מעלה מעלה והצליח בכל עסקיו, וקנה לו בתים ושדות וכרמים וחי חיים טובים. אך פתאום נהפך מזלו, ואיבד הונו ובא עד כיכר לחם. הלמדן גדול ומופלג בתורה ועסק יומם ולילה בתורת ה'. אך אם אין קמח אין תורה. הלמדן היה עני מאד ולא היה בביתו כיכר לחם. והוכרח האיש למכור כל חפצי ביתו כדי לפרנס את עצמו ובני ביתו וכדי שיוכל לעסוק בתורה. ירא האלוקים עבד את ה' בכל נפשו ושמר מצוותיו. אך מנוחה לא הייתה בביתו, כי אישה סוררת הייתה כנגדו. האישה לא נתנה לו מנוחה, כי בכל רגע ורגע קינטרה את בעלה והובישה את פניו בפני קהל ועדה. ועל אישה כזאת אמר שלמה: 'מוצא אני מר ממוות את האישה' [קהלת ז, כו]. מחמתה של זאת, לא יכול האיש לסבול עוד צעקותיה של רעייתו, עד כי הוכרח לעזוב את ביתו. יצא בלא ידיעתה מביתו ונס על נפשו.

מצאו שלושת האנשים זה את זה והחליטו לקשור גורלם יחד. אמרו איש לרעהו, נשליך על ה' יהבנו ונשים לדרך פעמינו, אולי ירחם השם יתברך ויצליח דרכנו. וילכו שלושתם יחדיו יחד מעיר לעיר ומכפר לכפר, רעבים וצמאים ואין מרחם עליהם.

כך חלפו עליהם בצוואת שלוש שנים ועדיין לא מצאו את אושרם ופרנסתם. בגדיהם בלו ונקרעו, מצבם הגופני הורע, עד אשר חשו שאין בכוחם לשאת עוד מר גורלם. כך המשיכו בדרכם יום אחר יום. עד אשר באחד הימים בהיותם בשדה אחד עומדים תחת השמים, מרימים קולם בכי. וזועקים אל ה': "אנא ה' הושיעה נא!" ישועה קרובה לבוא.

והנה, לפתע איש זקן מתגלה לעיניהם ונתן להם שלום. וישאלם הזקן, למה ידאגו ויבכו?

וישמע את דבריהם, ויאמר אליהם: "שמעו נא אלי, רבותי, ואל תדאגו! הנה אנוכי באתי להושיעכם מהיגון והאנחה, ובכבוד גדול תבואו לביתכם ותמצאו הכל בשלום ובחיים ותיושעו מצרותיכם. אך תשמעו לעצתי ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, ואז ייטב לכם בזה ובבא.

הוציא אותו איש פלאי מטבע מכיסו ונתנה לעשיר ואמר לו: "שמע בקולי לאשר אני דובר אליך. את המטבע הזה אשר אני נותן לך תניח, כאשר תבוא לביתך, בארגו, ותכף יימלא הארגו אוצר גדול. מכסף זה תבנה בית מדרש, ועשרה תלמידי חכמים ישבו שם תמיד ויעסקו בתורה יומם ולילה. וגם תיתן צדקה לעניים. ואם כך תעשה, כאשר אצורך, ייטב לך והעשירות תתקיים בידך, והארגו יהיה תמיד מלא כסף וזהב לרוב. רק חזק ואמץ לקיים דברי אשר אנוכי דובר אליך." ממנו פנה אל הלמדן בירכו בברכת "רפואה שלימה, בריאות הנפש ובריאות הגוף" וכדי שיושע מכל צרותיו. נתן לו ספר ואמר לו: "הנה קח הספר הזה מידי, וכאשר תבוא לביתך, תיתן הספר הזה בתיבה. ובכל פעם כאשר תפתח התיבה, תימלא ספרים. כך תוכל בכל עת למכור ספרים ובתמורתם תפרנס את בני ביתך. וגם תוכל לעסוק בתורה כמקודם. וכאשר לא תמוש התורה מפידך, תזכה לגדל

את בניך מתוך עשירות." ולירא האלוקים אמר: הא לך טבעת זו. כאשר תבוא לביתך תתלה הטבעת על הקיר, ואז לא תשמע עוד קללות מפי אישתך, ולא תישלוט בה אותה רוח רעה ששכנה בקירבה ויהיה שלום והשקט בבית לעולם!"

ופרח לו איש האמת, ושלושה האנשים הלכו לדרכם לשלום. הבינו שלושתם כי אדם מופלא זה שהתגלה להם היה אליהו הנביא, ונתקיימה הבטחתו. אלא שהעשיר שחזר והעשיר, והלמדן שצבר נכסים מספריו זנח את תלמודו, ולא קיימו הבטחתם. ירד אליהו לראות מעשיהם ומשראה אותם ואת דרכם הרעה, לקח את מתנתו מהם.

שונה הייתה דרכו של ירא השמים שעמד בדיבורו והיו הוא ואשתו מכניסי אורחים ובעלי צדקה גדולים. קיימו את כל אשר הבטיח ירא השמים לאלהיו.

ויאמר אליהו אל הירא-שמים: "הנה העשיר והלמדן לא שמעו בקולי והלכו בשרירות לבם, על כן לקחתי מהם המטבע והספר. ועתה רואה אנכי כי ירא אלוקים אתה, קח ממני הספר והמטבע, והשם יתברך יעזור לך. אך תשמע בקולי ותפרנס את העניים. ותבנה בית מדרש ועשרה תלמידי חכמים ילמדו שם יומם ולילה. ואם תשמע לדברי, וטוב לך."

וילך אליהו לדרכו. והירא-שמים נתעשר מאד והלך בדרכי התורה והיראה והשם יתברך עזר לו לגדל את בניו מתוך נחת.

מעשה בהלך עני שהיה מסובב מבית לבית, הולך מדלת לדלת ופושט יד לנדבה. פרוטה לפרוטה הצטרפה ואפשרה את מחייתו הדלה.

פעם הגיע לביתו של עשיר, לווילה מפוארת רחבת ידים. העשיר ישב במרפסת הפונה אל הרחוב, שקוע בספרי חשבונותיו.

"המתן מעט", הפטיר לעבר העני, "אני מחשב עתה את שווי נכסי, ואסור לי להסיח את דעתי פן אתבלבל בחשבונותי!"

נשא הרעיון חן בעיני העני. מדוע לא יחשב גם הוא את שווי נכסיו? נפנה לפינת השולחן, ערס את כל הפרוטות שבכיסו בגדיו ומנה אותן אחת לאחת, סידרן בקבוצות של עשר עשר...

נשא אליו העשיר מבט משועשע: עני מרוד זה מבקש לעשות כמוהו, אמנם קיים הבדל קטן. אני מונה רכוש השווה מיליונים, והוא סופר פרוטות...

סנט בעני בזחיות דעת ואמר: "מה הינך מחשב, כלום מבקש אתה לדעת כמה חסר לך כדי להגיע לעושרי?" "לא לא!" ענה העני, "איני צריך לחשב זאת. כבר ביררתי בעבר, ואני יודע זאת משכבר הימים."

נעורה סקרנותו של העשיר: "לאיזו תוצאה הגעת?" שאל העשיר, משועשע.

"הגעתי למסקנה שאיננו רחוקים זה מזה. ההפרש בינינו מסתכם בעשרה זהובים בלבד", ענה העני.

"הבלים תדבר", הפטיר העשיר ושב לחשבונותיו. "עשרה זהובים", שב העני ואמר, "שאלתי מבינים ויודעי דבר, והם אימתו את הנתונים שבידי!"

סקרנותו של העשיר התעוררה. אחד מן השניים. או שלפניו אחד הקמצנים – עשיר מופלג החי כקמצן, שעושרו רב מאד ואין הוא ראוי לנדבה, או שלפניו עני עז פנים המתקלס בו, וגם הוא אינו ראוי לנדבה.

"פרש נא את דבריך", תבע. "בבקשה! התעניינתי אצל הקברן, והוא אמר לי שיש שני סוגי תכריכים בלבד, לעניים ולעשירים. ההפרש במחירם הוא עשרה זהובים..."